

Täällä ollaan taas!

Tallinna otti meidät vastaan talvisessa juhla-asussa! Tammikuun ensimmäisen viikon lopulla Lasnamäellä mitattiin lumen korkeudeksi 38 cm! Mikäpä on ollut tutustuessa uuden kodin maisemiin ja kävellessä työmatkoja Paen puiston halki. Yllä näkymä tuolta n. 1,2 km reitiltä. Tänään kaikki puut ja pensaat oli kuorrutettu erityisen runsaalla huurteella. Sillan takaa kuului iloisia lasten ääniä, lienevätkö olleet pulkkamaässä kaupunginosan virastotalon edustalla.

Äsken palasimme samaa reittiä kotiin yhteysillasta, jossa reilu viikko sitten Viroon saapunut harjoittelijamme Emil kertoi koskettavasti oman todistuksensa. Koen, että hän on jo ollut suureksi rohkaisuksi ainakin seurakuntamme kuopukselle, Helikselle. Meillä oli kolmestaan siunattu tutustumisilta viime keskiviikkona. Sunnuntaina puolestaan istuimme iltaa Heliksen ja Tormin luona. Poikaystävä Tormi on ilmoittautunut kevään iltarippikouluun. Rukoillaan yhdessä Jumalan siunausta nuorten ystävyydelle ja että Jumala johtaisi Emilin kautta Lasnamäen seurakuntaan muitakin nuoria. Haaste on kyllä vähän kuin neulan etsimistä heinäsuovasta, mutta tuloksista vastaakin kaikkivaltias Jumala – Hän näkee ja tietää, ketkä Lasnamäen 118000 asukkaasta kaipaavat elämäänsä valoa, toivoa ja kestäväää perustaa!

Viereinen iltalenkillä otettu kuva kotikadun varrelta kertoo tavallaan myös piilossa ja ahdingossa olemisesta... (Olen hyvin kiitollinen, että omalle autolleni löytyi parkkipaikka talon päädyssä!)

Uusi asunto tuntuu jo kodilta. Kävin muuttoreissulla itsenäisyyspäivän jälkeen. Kaksi muuttomiestä suoriutui 1,5 tunnissa konttivaraston sisällön siirrosta. Nyt tavarat ovat suurelta osin löytäneet paikkansa. Työhuoneessa riittää vielä järjesteltävää.

Ruskakin tuntuu viihtyvän ja nuuskii innokkaasti uuden kotiseudun hajuja. Onneksi lähikortteleista löytyy suolaamattomia kujia ja Paen puiston reunamilta myös joitain metsäpolkuja. Aika monen koiran ja koiranomistajan kanssa on jo tehty vähän tuttavuutta ja ratikallakin ajeltu – lähin pysäkki on vain 200 m päässä.

Seurakunnassa toiminta jatkuu tuttuun tapaan. Tänään diakoniakahveilla kävi 34 ihmistä. Hoitelimme kahvitusta Aiven kanssa. Urmas oli viime viikon ansaitulla talvilomalla ja juuri parhaillaan papiston päivillä Tartossa. Mekin käväisimme Emilin kanssa lauantaina päiväselään Tartossa lapsityön starttipäivässä saamassa potkua Lasnamäen lasten tavoittamiseen.

Esisrukouksiinne sulkeutuen

Kirsti

Voit tukea työtäni

MobilePay 33571 tai
käyttämällä jotakin seuraavista pankkitileistä
ja kirjoittamalla viitteen 22208

Suomen Evankelis-luterilainen Kansanlähetys ry
FI14 5043 1920 0034 52

Etelä-Saimaan Evankelis-luterilainen Kansanlähetys ry
FI24 5620 0940 0400 65

Kymenlaakson Evankelis-luterilainen Kansanlähetys ry
FI59 5750 0140 1569 03

Uudenmaan Evankelis-luterilainen Kansanlähetys ry
FI48 8000 1501 4822 03

Varsinais-Suomen Evankelis-luterilainen Kansanlähetys ry
FI39 4309 1520 0011 71

Helsingin Evankelis-luterilainen Kansanlähetys ry
FI33 8000 1001 5582 47

Lasnamäen seurakunta

Edellisvuonna itsenäistyneessä seurakunnassa viikkotoiminta jatkui vakiintuneeseen tapaan kahdella kielellä, viroksi ja venäjäksi, vaikka yleisesti yhteiskunnassa on suuntaus viron kielen aseman vahvistamiseen. Muutaman kerran vuodessa vietettiin yhteinen kaksikielinen messu. Alkuvuodesta perustettu kuoro, tiistain diakoniakahvit ja keskiviikon kielikahvila kokosivat osallistujia ja vapaaehtoisia yli kielirajojen. Muutenkin oli havaittavissa yhteen seurakuntaan kuulumisen tunteen vahvistumista. Muutamat venäjänkieliset alkoivat osallistua säännöllisesti vironkielisiin tilaisuuksiin. Syksyllä konfirmoitiin kolme uutta jäsentä. 24 jäsentä maksoi vapaaehtoisen jäsenmaksun, mutta taloudelliseen omavaraisuuteen on vielä pitkä matka.

Seurakunta vahvisti sopimuksella ystävyysuhteet Olarin, Joutjärven ja Sammonlahden seurakuntien kanssa. Myös Vesilahti jatkaa tukemista sekä uutena Keski-Lahden seurakunta. Saimme Joutjärveltä lahjaksi pienen alttarikaiteen ja sekä isommat urut ja Sammonlahdesta alttarikynttilät.

Haave omasta kirkosta elää ja etenee - toistaiseksi käydään vielä neuvotteluja kirkon paikasta, sillä asialle omistautunut arkkitehti ei innostunut kaupunginosan kaavailemasta tontista. Tällä hetkellä Tallinnan poliittinen ilmapiiri vaikuttaisi suotuisalta yhteistyön suhteen kristillisten kirkkojen suuntaan.

Oma roolini seurakunnassa oli verkostotyön lisäksi monenlaisten käytännön asioiden ja seurakunnan itsenäistymisen mukanaan tuomien vastuiden organisointi sekä delegoiminen ennen kotimaanjaaksolle lähtöä. Jälkimmäiseen tulee vielä panostaa, jotta voin jatkossa siirtää oman työpanokseni painopistettä lapsityön suuntaan.

Kirik kõigile - kirkko kaikille

Jatkoin kirkon kehitysvammatyön tiimissä säännöllisten kirkkotuntien pitämistä kerran kuussa eri asumis- tai päivätoimintayksikössä Tallinnan seudulla. Kirkkotunnit olivat varsin suosittuja. Erityisen odotettu vieras oli kirkkokoira Ruska! Keväällä luovutin kaksi kirkkotuntipaikkaa lähimpien seurakuntien vastuulle. Syksyllä osallistuin uuden rippikouluryhmän viikonloppuleirille.

Kotimaanjakso

Kesäkuun alussa tulin kotimaanjaksolle Suomeen ja asuin vuodenn loppuun asti kesämökkilläni Lappeenrannassa. Sieltä käsin vierailin vähintään kerran kaikissa nimikkoseurakunnissani ja lähettävissä kansanlähetyspiireissä Turun ja Ruokolahden välillä. Oli ilo kohdata uusia ja vanhoja lähettäjiä ja rohkaisevaa kokea, kuinka paljon meidän työllämme on esirukoilijoita ja tukijoita!

Heinäkuun Kansanlähetyspäivillä minut siunattiin seitsemännelle ja näillä näkymin viimeiselle neljän vuoden työkaudelle Viroom. Mitenkä vuodet vierivätään niin nopeasti, että jo lähes puolet 59 elinvuodestani olen asunut täällä Virossa?! Olen kiitollinen tästä tiestä sekä monenlaisista haasteista, joita Jumalan avulla olen saanut täällä kohdata.

Jouduin tyhjentämään Tallinnan kotini ennen kotimaahan paluuta. Uusi koti löytyi syksyn aikana Lasnamäen vanhimmasta osasta, Sikupillin lähiöstä. Kävin muuttaamassa konttivarastossa odottaneet tavarat jo joulukuun alussa, joten vuodenvaihteessa saatoin heti asettua taloksi uusiin maisemiin.

Jakelu: SEKL, Haminan, Hyvinkään, Luumäen, Maarian, Olarin, Ruokolahden, Sammonlahden, Sipoon, Joutjärven, Keski-Lahden ja Vesilahden seurakunnat, Etelä-Saimaan, Helsingin, Kymenlaakson, Uudenmaan ja Varsinais-Suomen kansanlähetyspiirit

Poimintoja vuoden 2025 puheenaiheista Virossa:

- Turvallisuus huolettaa - voiko USA:n ja Naton tukeen enää luottaa?
- Alaikäiset tekivät useita julmia väkivaltarikoksia.
- Tarton vankila vuokrataan ruotsalaisvangeille.
- Ruuan ja palvelujen hinnat jatkoivat nousua.
- Syrjäseudun palvelut heikkenevät.
- Tekoäly on monilla eri aloilla tullut jäädäkseen.
- Viron politiikassa tapahtui suurta liikehdintää. Pääministeripuolue hävisi kunnallisvaaleissa. Kiistelty autovero tuli voimaan v. 2026 alusta. Presidentti jätti vahvistamatta mm. kirkkoja koskevan lain.
- Kunnallisvaalien tuloksena keskustapuolue palasi Tallinnan johtoon, nyt yhdessä Isänmaan kanssa. Kaupunginjohtajaksi valittiin Tallinnan Jaanin srk:n luottamushenkilönä tunnettu Peeter Raudsepp. Lasnamäen kaupunginosan johtajana aloitti joulun alla Miroslav Berezovski.
- Jatkuu venäjänkielisten peruskoulujen siirtyminen vironkieliseen opetukseen.
- Kirkossa keskusteltiin luterilaisesta identiteetistä ja oltiin huolissaan jäsenten ikärakenteesta. Syksyllä kutsuttiin koolle ensimmäinen luterilainen nuortenfoorumi.
- Lokakuussa huipentui suuri yhteiskristillinen Lootuse Aeg - missio, johon luterilaiset seurakunnat tosin osallistuivat vähän varoen.
- Viron luterilaisen kirkon lähetyskeskuksen uudeksi johtajaksi valittiin Esa Luukkala.

Kirjeen kuvat omasta kännykstä, ellei toisin mainita.